Dikkat Edin Fitneye Düştüler!

Şehid Şeyh Ebu Yahya el-Libi

27 Oca, 2020

https://ilimvecihat.com

Allah’a hamdolsun, onun Rasûlü olan Muhammed Mustafa’ya salât ve selâm olsun. Bundan sonra;

Rabbin için söyle bana! Otuz bin kişiden oluşan bir ordudan tek bir adamın geri kalmasının zararı nedir ki Kur'an, mağrur ve içi nifak dolu değersiz bir adam ve rezil şüphesine reddiye vermeyi üstlenmiştir? ***“Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der.”***[1] Bunun üzerine kesin ve bitirici reddiye geliyor: ***“Haberin olsun, onlar fitnenin ta içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır.”***[2] Oysaki bu şüphesini başkalarını cihaddan vazgeçirmek için getirmediği gibi bu yaygınlaşmaya kabil bir şüphe de değildi. Bu kişi sadece kendisi için onu savaş sorumluluklarından kurtaracak ve yolculuğun sıkıntılarından rahatlatacak bir çıkış yolu aradı ve tutunduğu bu şüphesinden başkasını bulamadı. Bunun üzerine dinini muhafaza etme ve fitneden uzaklaşmayı, ayırıcı olan bu ibadeti eda etmekten kaçmak için yaslanabileceği güvenli bir dayanak olarak edindi.

Peki, kendisi için bir gerekçe oluşturabilecek ve başkalarını da cihaddan oturtabilecek delilleri inceleyerek sayfaları dolduran hatta kitaplar yazan ve geceleri uyumayan kimsenin durumu nasıl olur? Bu çabasıyla delillerini sağlamlaştırması ve süslü sözlerle yaymaya yeltenmesiyle, hem kendisinin hem de cihaddan uzaklaştırdığı ve şüphesiz cennet yolunu onlardan engellediklerinin günahlarını yüklenmiş olmaktadır! Allah’a yemin olsun ki bu, *-eğer tövbe edip geri dönmez ve gafletinden uyanmazsa-* kul için büyük bir mahrumiyet ve büyük bir perişanlıktır. Bir iyiliğin karşılığı ondan sonra gelen başka bir iyilik olduğu gibi, bir kötülüğün cezası da ondan sonra gelecek olan başka bir kötülüktür. Buradaki en büyük cezalardan birisi de, kişinin günahını güzel karşılamasıyla onu güzel görmeye başlamasıdır. Allahu teâlâ’nın şu buyruğunda olduğu gibi: ***“Kötü olarak işledikleri kendisine çekici-süslü kılınıp da onu güzel gören mi (Allah katında kabul görecek)?”***[3]

Cihad ibadetini yerine getirmekten geri durup bu durumuna kanaat getiren ve nefsi de bundan hoşnut olan bu kimse, ona bunun üzerinde başka bir kötülük kapsının açılmasıyla cezalandırılmıştır. Bu, üzerinde bulunmuş olduğu durumu gerekçelendirmek, türlü mazeretler getirmek ve bunları yerlerine koymaktır. Bundan daha kötü olanı ise, şeriatın delilleri hakkında zorlamalara giderek ve âlimlerin sözlerinden kesitler alarak delil getirmeye çalışmasıdır. Bunda ileri bir düzeye varmasıyla durumundan hoşlanıp memnun kalınca bunun akabinde başka bir kötülük gelmiştir ki bu, başkalarını cihaddan alı koymak, günahına onları da ortak etmek, işlemiş olduğu şeylere onları da davet etmektir. Kim kötü bir işe çığır açarsa, ona hem kendi günahı hem de onu yapanların günahı vardır. Cihada çıkması gerekirken ondan uzaklaştırır ve nefret ettirir olmuştur.

Ona teşvik etmesi gerekirken, onu isteyenleri soğutan ve ağırlaştıran birisi olmuştur. Cihad hakkındaki türlü şüpheleri gidermesi gerekirken, bizzat kendisi şüpheler üretmeye başlamış, bunları yaymış, revaçlandırmış ve süslemiştir. ***"Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar."***[4]

Mücahid imam Şeyhu'l-İslam'ın şu sözleri ne kadar da güzeldir: *"İyiliği emretme ve kötülükten sakındırmada ve Allah yolunda cihadda kişiyi fitnelere arz edecek imtihanlar ve sıkıntılar bulunduğundan, insanlar arasında üzerine vacip olan bu görevleri terk ederek fitnelerden güvende olmak için gerekçeler sunanlar olmuştur. Allahu teâlâ'nın münafıklar hakkındaki şu buyruğunda olduğu gibi:* ***"Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der."*** *Bu kişi, kadınların fitnesinden korunmak ve onlarla fitneye düşmemek için savaştan geri kalmayı talep etmiştir. Ve Allahu teâlâ şöyle buyurmuştur: "****Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir."*** *Allahu teâlâ, onun bizzat vacip olan cihaddan yüz çevirmesinin ve ona sırt çevirmesinin, ona cihadın terkini süslü gösteren zayıf imanının ve hastalıklı kalbinin, içine düşmüş olduğu büyük bir fitne olduğunu söylemektedir. Allahu teâlâ şöyle buyurur: "****Fitne kalmayıp din Allah'a ait olana kadar onlarla savaşın."*** *Kim fitne olmaması için Allah'ın emrettiği savaşı terk ederse, kalbine düşen şüphe ve hastalıklarla ve Allah'ın emrettiği cihadı terk etmesiyle fitnenin içine düşmüştür."*

Öyleyse Tevbe sûresinin, rezil eden, iyileştiren, araştıran, kazan, eleştiren, kışkırtan, dağıtan ve bunların dışında münafıkların kalplerinin derinliklerine ulaşmaya ve insanların onların sözlerinde, fiillerinde, aldatmalarında ve hilelerinde müşahhas olarak görebilmelerine yardımcı olan adlarla isimlendirilmesi garip değildir. Onlar ise bunlara teslim olup zor bir savaşta önderliğine tabi olmak yerine, tüm çabalarıyla bu savaştan ve zorluklarına katlanmaktan kurtulmaya çabalamışlardır. ***"Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor."***[5]

Rabbim bizleri kendi yolunda gerisin geriye dönmeden, ecrini Allah *(azze ve celle)'*den umarak Cihad ibadetini eda eden kullarından kılsın.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

1- Tevbe sûresi: 49. âyet

2- Tevbe sûresi: 49. âyet

3- Fatır sûresi: 8. âyet

4- Nur sûresi: 63. âyet

5- Tevbe sûresi: 42. âyet